

[Stærmose.]

flytningspolitik. Der er en ret alvorlig historisk Baggrund i denne Sag, som vi gør vel i at erindre ved dens fremtidige Behandling.

Det har staaet fuldstændig klart for min Gruppe, at det egentlig burde være en Regeringsopgave at fremsætte et Lovforslag til Opfyldelse af Løfteparagraffen i Grundloven. Danske Borgere og Erhvervsorganisationer, f. Eks. De samvirkende danske Landboforeninger, har mange Gange rettet Opfordringer til de skiftende Regeringer om det, og for nylig havde jeg Lejlighed til paa Dansk Samlings Vegne at gøre det samme over for den højtærede Statsminister. Det kan derfor kun glæde os, at den højtærede Justitsminister nu ved Redegørelsen for de forberedende Planer tilkendegav, at der kan ventes et Regeringsforslag forhaabentlig til Efteraaret.

Der er en Ting, som jeg gerne vil gøre opmærksom paa. Jeg gjorde det ved Forelæggelsen af Lovforslaget, men det faar Interesse for nogle Bemærkninger, som jeg gerne vil knytte til den højtærede Justitsministers Udtalelser, navnlig om § 4 i vort Forslag. Det er dette, at vi allerede udøver den Kontrol, som vort Lovforslag tilsigter, og denne Kontrol udøves med Hjælp af den midlertidige Lov om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger, Vareforsyning m. v. Der er derfor en Del Tinglysningserfaringer fra denne Kontrol, som kan spille nogen Rolle ved Vurderingen af de praktiske Vanskeligheder, som den højtærede Justitsminister paapegede.

Lovforslagets Titel er: Forslag til Lov om Erhvervelse af Rettigheder over faste Ejendomme. I 1935-Udkastet var Titelen angivet som: Forslag til Lov om Erhvervelse af Ejendomsret over faste Ejendomme. Det vil altsaa sige, at vort Forslag dækker et større Omraade end 1935-Udkastet. Vi har ment, det vilde være formaalstjenligt udtrykkeligt i selve Titelen at angive, at Loven bør omfatte ikke blot selve den Ejendomsret, der tinglyses, men ogsaa Panterrettigheder, Servitutter og langvarige Brugsrettigheder, altsaa alle saadanne Rettigheder, som ifølge Tinglysningsloven skal tinglyses for at faa Gyldighed mod Aftaler om Ejendomme og mod Retsforfølgning. Vort Argument for denne Udvidelse af Omraadet i vort Forslag i Forhold til 1935-Udkastet er, at en Kontrol med Tinglysningsloven af selve Ejendomsretten ikke er tilstrækkelig. Den udenlandske Bagmand kan bag et Ejendoms køb ved Panterrettigheder, ved Servitutter eller langvarige Brugsrettigheder sikre sig en fast Rettighed af praktisk

talt samme Omfang som den Ejendomsret, der tinglyses til en Straamand. Man kan maaske indvende, at langvarige Brugsrettigheder paa maaske 99 Aar og derover kunde behandles efter Reglerne for Erhvervelse af Ejendomsret, uden at dette udtrykkeligt er nævnt i Loven. Vi har imidlertid ment, at det var klarere og mest praktisk, om Loven dækkede det samme Omraade, som er dækket af Tinglysningslovens § 1, hvor det hedder, at Rettigheder over fast Ejendom skal lyses til Tinge o. s. v.

Vi har endvidere ment, at Loven saa ogsaa skulde være uden den Indskrænkning, som Tinglysningslovens § 2 medfører med Hensyn til Transport af Pantebreve.

Jeg gør opmærksom paa, at vi betragter det som givet, at vort Forslag omfatter al Slags Ejendom, altsaa ikke blot Jord, men ogsaa Bygninger, som maatte tilhøre en anden end Grundens Ejer, og altsaa ogsaa Bygninger, der, som det er omtalt i Tinglysningslovens § 19, er opført paa Soterritoriet og bestemt til varig Forbliven paa Stedet. Det sidste kunde maaske i enkelte Tilfælde tænkes at faa nogen militær Betydning.

I § 1 er opregnet de Personer og Institutioner, som uden særlig Tilladelse kan erhverve Rettigheder over fast Ejendom. Det er næppe muligt at komme til nærmere at præcisere, hvem der kan søge Tilladelse, end udtrykkeligt at fastsætte, hvem Loven ikke omfatter. I de Bemærkninger, der ledsager dette Lovforslag — private Lovforslag forelægges normalt uden saadanne Detailler —, er der givet en lang Række Oplysninger til Definition af de enkelte Grupper, og jeg skal derfor henvise til disse, idet jeg gaar ud fra, at Lovforslaget kan blive underkastet Udvalgsbehandling.

Stk. 1 i § 1 indledes med Ordene om Rettigheder, der er undergivet Tinglysningspligt. Jeg er klar over, at dette Udtryk maaske ikke er helt juridisk stringent, men der er herved tænkt paa det Forhold, at Rettigheder skal være tinglyst for at faa Gyldighed mod Aftaler og mod Retsforfølgning. Naar Lovens Tekst ogsaa henviser til Tinglysningslovens Bestemmelser, skulde Udtrykket Tinglysningspligt formentlig være praktisk anvendeligt.

Den højtærede Justitsminister var inde paa nogle Betragtninger over Vanskelighederne ved at faa Aktieselskaber ind under denne Lov og fremkom ogsaa med Udtalelser om de Vanskeligheder, som vilde opstaa specielt for Ihændehaveraktieselskaber, der vilde komme ind under Loven. Jeg skal